Parašė Titas
Pirmadienis, 18 Vasaris 2013 17:47

Ešerio kūnas aukštas, kuprotas, nugara tamsiai žalia, šonai žalsvai gelsvi, dryžuoti tamsiai žaliais dryžiais. Akys didelės. Nugaros pelekas aukštas, dygliuotas, su juoda dėme užpakalinėje dalyje, antras nugarinis pelekas nedygliuotas. Lūpos plonos, žiotys plačios su daug smulkių dantukų, galva didelė. Pilvas gelsvai baltas. Krūtinės pelekai gelsvi, pilvo, analinis bei uodegos - raudoni. Žvynai smulkųs, dantytais pakraščiais, gyliai įaugę į odą.

Subręsta ešeriai trejų ketverių metų amžiaus, t. y. būdami 12 – 16 cm ilgio. Neršia balandžio pabaigoje – gegužės mėnesį, netoli pakraščių tarp augalijos ant įvairaus povandeninio substrato, kaip ant augalinių liekanų, smėlėto, akmenuoto grunto ir panašiai. Vislumas – 12 000 – 200 000 ir daugiau ikrelių. Ikreliai leidžiami kaspinų pavidalu. Juos labai naikina vandeniniai paukščiai ir kai kurios žuvys, pavyzdžiui, dyglės. Smarkiam vėjui pučiant, daug ikrelių išmeta bangos ant kranto.

Ešeriai priklauso prie labiausiai paplitusių vidaus vandenų žuvų. Vidaus vandenyse ešerių užtinkama beveik visoje Europoje ir šiaurinėje Azijoje.

Ežeruose, upėse arba tvenkiniuose ešeriai mėgsta švarų, šviežią ir turtingą deguonies vandenį. Ešeriai pakelia aukštą vandens rūgštingumą, todėl aptinkami miškų ir durpynų ežeruose,

kuriuose kitos žuvys gyventi negali, čia jie būna žymiai tamsesni. Kai kuriuose ežeruose ešeriai taip smarkiai dauginasi, kad išstumia kitas žuvų rūšis. Toli ešeriai nekeliauja.

Ežeruose aptinkamos dvi ešerių formos – pakraštinė ir giluminė. Pakraštiniai ešeriai yra tamsesni, laikosi dideliais būriais arti pakraščių. Giluminiai ešeriai yra šviesesni, stambesni, plėšresni, auga greičiau negu pakraštiniai, gyvena atviruose vandens plotuose. Pirmais gyvenimo metais sparčiai auga į ilgį. Vėliau ešeriai pradeda didinti svorį aukštyn ir platyn. Stambesnių ešerių tarpe dažniausiai sugaunami individai 15 – 30 cm ilgio ir 400 – 500 g svorio, t. y. būdami maždaug 5 – 10 metų. Kartais sužvejojami 1 – 2 kg svorio, o kai kur literatūroje nurodoma jog sugaunami net 4 – 5 kg.

Didieji ešeriai, vadinami klumpiniais ar tiesiog kupriais. Tokiais laikomi 0,5 kg ir daugiau sveriantys dryžuotieji, Daugelyje saliu buvo atliekami ilgalaikiai moksliniai tyrimai,norėta išsiaiškinti, kodėl didžiųjų eterių yra palyginti nedaug, nors siu žuvų populiacijos yra labai gausios. Tyrimu rezultatai yra labai panašus, bet bendros nuomones nėra, iškeltos tik šios priežasties prielaidos. Tai pat didieji ešeriai išrankesni, atsargesni, juos sunkiau pagauti. Didieji ešeriai ieškodami maisto nuolat juda ir nesibūriuoja, dažniau medžioja pavieniui. Tik vandeniui atvėsus vienoje vietoje jų būna po keletą. Mažesnieji ešeriai mėgsta būriuotis, plaukioja ir maitinasi dideliais būriais. Pavakariais mažesni ešeriai išplaukia į pakrantės seklumas medžioti mailiaus, čia prisistato ir stambieji kupriai.

Ešeriai mėgsta sukinėtis prie dugno kliuvinių, akmenų, kelmų, į vandenį suvirtusių medžių. Mažesnieji dažniausiai pagaunami ties povandeniniais kalniukais, sėkliais, įlankėlėse. Greičiausiai ešeriai auga vasarą. Ežeruose, kuriuose gausu mažų ir vidutinių ešeriukų didelė tikimybė pagauti ir didžiausius ešerius. Ešeriai labai ėdrūs ir griebia viską, kas juda. Ešeriai labai smalsūs ir greitai reaguoja į triukšmą arba sudrumstą vandenį, juos traukia viskas, kas nematyta.

Ešerys pradedamas žvejoti anksti pavasarį, nuslūgus potvynio vandeniui. Po neršto ešerio kibimas iš pradžių kiek pagerėjęs susilpnėja, bet vėl atsinaujina nuo liepos mėnesio, ir tai trunka iki vandens užšalimo. Ypač gerai jis kimba spalio – lapkričio mėnesiais. Ešerys gerai ima masalą ir žiemą, ypač 10 – 20 dienų po pirmojo ledo, tai pagrindinė žvejojama žuvis šiuo žiemos laikotarpiu. Masalą ešerys noriai ima ryte ir vakare, o esant apsiniaukusiam orui ir lyjant – visą dieną. Jį galima gaudyti ir šviesiomis naktimis. Ešerys žvejojamas, vandenyse, kur akmenuotas dugnas, prie statesniu krantų, prie vandeninių augalų, kerplėšų, ar akmenų, duobėse (ypač vėlyvą rudenį ir žiemos pradžioje), upokšnių žiotyse, duburiuose. Ešerių buvimo vietas galima nustatyti iš žuvelių, kurias jie puola, šokinėjimo iš vandens. Sraunumų ešerys vengia.

Parašė Titas
Pirmadienis, 18 Vasaris 2013 17:47

Ešerys maitinasi praktiškai viskuo kas juda : mailiumi, ant dugno esamom kirmėlytėm, bei vabzdžiu lervom, nekreipdama dėmesio į greta plaukiojančias mažas žuveles. Maitinasi ešeriai įvairiuose vandens sluoksniuose , bet dažniausia prie dugno ir kiek aukščiau jo, į vandens paviršių juos suvadina tik zujantys saulažuvių pulkai, kuriuos jie puola visu buriu. Baigę medžioklę , ešeriai niekur nesitraukia, ilsisi ir maistą virškina ten, kur baigė medžioklę. Reiškinys , kai ešeriai medžioja būriais, galima nustatyti ir ruožą, kur ji baigės. Jeigu ji vyko vakare, tai anksti ryte toje pat vietoje visad galite pamatyti dešimtis dryžuotuojų.

Ešerius galima gaudyti tiek spinigu, tiek plūdine meškere, bei žiemą ant ledo. Ešerys dažniausiai masalą ima užtikrintai ir staigiai.

Ešerys (Perca fluviatilis) 1758m.

Parašė Titas
Pirmadienis, 18 Vasaris 2013 17:47

